

Székely Csaba

IDEGENEK

Három politikai gyerekdarab

FÉLELMETES

SZEREPLŐK:

JÁNOS, kísértet
PÁL, kísértet
LINDA, kísértet
MARI, kísértet
FRANÇOIS, kísértet
ANDRÉ, élő

Havas temető, éjfélkor. Egy régi kőkereszt körül kísértetek gyülekeznek: János, Pál és Linda.

JÁNOS Kedves barátaim – kísértetek! Félelmetesen jó estét kívánok!

PÁL Baljós éjféλι órát mindenkinek! Örülök, hogy látlak, Linda. Még mindig hullajól nézel ki.

LINDA Csákány.

JÁNOS Barátaim! Fontos dolg... Pali, eltakarod az asztráltestem.

PÁL Bocs. *(Félreáll János elöl.)*

JÁNOS Barátaim, fontos dolgot kell megbeszélünk. Azért hívtalak össze, mert otthonunkat, e rémesen kietlen temetőt veszély fenyegeti.

LINDA Nem szép dolog temetőt mondani, János!

JÁNOS Tessék?

LINDA Már évek óta nem használjuk ezt a szót. Sértő.

PÁL Úgy van. Helyette sírkertet mondunk.

JÁNOS Tudom, Pali. Tehát: sírkertünket...

LINDA *(közbevág)* Ti melyik világon haltok? A „sírkert” bántó, mert arra utal, hogy mi itt vidáman kertészkedünk... holott szenvedő, itt ragadt lelkek vagyunk! Már rég nem így mondjuk.

JÁNOS Akkor hogy mondjuk?

LINDA Nyitott elhantolási létesítmény.

JÁNOS Jól van. Nyitott elhantolási létesítményünket...

PÁL *(közbevág)* Nemzeti nyitott elhantolási létesítményünket, hogy pontosak legyünk. Ugye, Linda?

LINDA Igen, ez a nemzeti purgatórium által ajánlott korrekt szóhasználat.

JÁNOS De miért nem mondhatom a dolgokat azoknak, amik?

LINDA A „temető” meg a „sírkert” szavak használata legalább olyan durva, mintha azt mondanád a miniszterelnökre, hogy „hímivarsejt”.

PÁL Akkor mit mondunk a „hímivarsejt” helyett?

LINDA Micsoda kérdés? Ezt mindenki tudja! Ugye?

JÁNOS Persze, persze. Tehát, a lényeg: nyit... nemz... hogy van? Igen. *Nemzeti nyitott elhantolási létesítményünket... veszély fenyegeti!*

PÁL Milyen veszély?

JÁNOS Napok óta rémálmaim vannak tőle.

PÁL Hogy lehetnek egy kísértetnek rémálmai?

JÁNOS Engem is meglepett. Folyton azt álmodom, hogy élek.

PÁL Rettenetes.

JÁNOS Ráadásul hajléktalanként.

LINDA Ez megalázó.

JÁNOS Ugye?

LINDA A szó megalázó! Nem mondhatod, hogy „hajléktalan”.

JÁNOS Akkor mit kell mondani?

LINDA Mérsékelt vagyongyarapítási lehetőségekkel működő és családi tűzhelyileg előnytelen helyzetben élő személyt.

JÁNOS Remek. Elmondhatom végre, miért hívtalak össze?

PÁL Mindnyájan ezt várjuk, János.

JÁNOS Mi vagyunk itt a legrégebben kísértő kísértetek. Én mint e létesítmény éjszakai vezetője, ezennel kinevezlek benneteket a problémamegoldó stábommá.

LINDA De mi a probléma?

PÁL Nem lehetnék inkább a keleti parcellák vezetője? Ha már kinevezésekről van szó.

JÁNOS Nem. A probléma nagyon égető, barátaim. Pillanat. *(Kotorászni kezd a zsebében)* Ezzel kapcsolatos gondolataimat papírra vetettem... Pontosabban nem én, hanem egy szellemíró. *(Tovább kotorász)* A rohadt halálba! A síromban felejtettem.

PÁL Hozd el, megvárunk.

JÁNOS Á, túl messze van a parcellám. Most sietnünk kell, mert mindjárt havazni kezd, és akkor nem látjuk egymást.

PÁL Minél inkább havazik, annál inkább hullajó.

LINDA Hú, de szellemes. Mindjárt életre röhögöm magam.

JÁNOS No, akkor megpróbálom fejből elmondani. (*Köbint*) Barátaim! Kísértet járja be temetőnket! Azaz nemz... mhm-mhm létesítményünket!

PÁL Ez nagy újdonság, János.

JÁNOS Várj, nem fejeztem be. Kísértet, igen, járja be, hm-hm létesítményünket. A bevándorlók kísértete!

Csend.

PÁL Ennyi?

JÁNOS Nagyjából.

PÁL Más nem volt abban a beszédben? Lábjegyzet? Vagy esetleg... mondanivaló?

JÁNOS Nem, ennyi.

Csend.

LINDA De milyen bevándorlókról beszélsz?

JÁNOS Meghalhatási bevándorlókról!

PÁL Meghalhatási bevándorlók?

JÁNOS Mi az, ti nem vettétek észre?

LINDA Mit?

JÁNOS Mióta halálos vírus pusztít az élők világában, tömegesen érkeznek hozzánk a kísértetek.

Csend.

LINDA És?

JÁNOS Hogyhogy és? Nektek ez jó? Titeket nem háborít fel?

PÁL De János, mi is ugyanígy érkeztünk ide annak idején.

JÁNOS Az több száz éve volt!

PÁL Azok voltak a szép idők. Emlékszel, mennyi lázadó parasztot vágunk le?

JÁNOS Hajaj! Meg törököt.

LINDA Meg libát.

PÁL De még mindig nem értem, mi a baj az új kísértetekkel.

JÁNOS Az, hogy visszaélnék a helyzetükkel! Nem azért jönnek ide, mert nem mehetnének máshova, hanem mert itt jól érzik magukat.

PÁL Mi ezzel a gond?

JÁNOS Hát hogy... foglalják a helyet!

PÁL Milyen helyet? Egy kísértetnek nincs térbeli kiterjedése. Több millióan elférünk egy csigahéjban, és végtelen birodalom királyának képzelhetjük magunkat.

JÁNOS Igen, de... ezek mindenféle kórokozókat terjesztenek!

PÁL Ugyan már, csak az élők betegszenek meg.

JÁNOS Én vezetem ezt a rohadt temet... létesítményt, és ha azt mondom, hogy terjednek a betegségek, akkor terjednek. Ráadásul ezek állatokat is hoznak magukkal!

PÁL Nekem is van egy szellemkutyám. A síromon halt meg, úgyhogy ide temették őt is.

JÁNOS Az új kísértetek agresszívek! Nagyon durván bánnak mindenkivel.

PÁL Hogy *ők* durvák? Nem te süttetted meg Dózsa Györgyöt annak idején?

JÁNOS Nem akarsz elmenni az élet faszára most már az akadémikuskodásaiddal?

LINDA János, egyetlen normális érvet mondj. Mi a baj ezekkel a kísértetekkel?

JÁNOS Az, hogy... elveszik a munkánkat!

LINDA A munkánkat? Nem is tudtam, hogy dolgozunk.

PÁL Mi a mi munkánk, János?

JÁNOS Hát a kísértés! Az, hogy megijesztjük az embereket!

PÁL Igaz.

JÁNOS No, ezek a meghalhatási kísérletek idejönnek, és elveszik ezt tőlünk.

Rémisztgetik a koszorúablókat, a sírgyalázókat és a szeretkezni beszököző idiótákat. Helyettünk! Múlt éjszaka megpillantottam egy alakot, aki horogkeresztet akart fűjni az egyik sírkőre. Mire odaértem volna hozzá, három meghalhatási kísértet megelőzött.

PÁL Kellemetlen.

JÁNOS Ezt akarjátok? Munka nélkül maradni, és tétlen unalomban tölteni az örökkévalóságot?

PÁL Nem, dehogy.

LINDA Az unalom a legrosszabb dolog a világon. Meg Báthory Erzsébet házibulijai.

JÁNOS Ha nem teszünk valamit sürgősen, nyitott khm-khm létesítményünk menekülttáborrá változik!

LINDA De mit lehet tenni?

JÁNOS Meg kell akadályoznunk, hogy még több embert temessenek ide.

PÁL Hogyan?

JÁNOS Átváltunk nappali üzemmódba. Addig ijesztgetjük a sírásókat, papokat, sírjainkra leboruló unokákat és más rokonokat, míg senki nem mer belépni ide. Kénytelenek lesznek bezárni a temetőt. Bla-bla-bla létesítményt.

Csend.

LINDA Ez amúgy nem lenne rossz ötlet, de... te nappal akarsz kísértetni?

PÁL Ez eléggé unortodox.

LINDA És veszélyes. Ránk haragítod a Kísértetszövetséget. A végén még kiátkoznak vagy ilyesmi.

JÁNOS Nehogy már a Kísértetszövetség mondja meg, mit csinálhatok a saját otthonomban! Őket bízátok rám, meg tudom oldani. Szóval, benne vagytok?

PÁL Végül is... ha tényleg meg tudod oldani a dolgot a Szövetséggel...

LINDA Egy próbát megér.

JÁNOS Helyes! Akkor reggel ugyanitt találkozunk!

Sötét. Ugyanott, reggel. A három kísértet nyugtalan.

LINDA Nem tetszik ez nekem.

JÁNOS Micsoda?

LINDA Olyan félelmetes ez a napvilág. Úgy érzem, mintha figyelnének.

PÁL *(félénken körülnéz.)* Igen. Az ember szelleme nem tudhatja, milyen veszély leselkedik rá ebben a világosságban.

LINDA *(félénken)* Aha. Bármelyik pillanatban előugorhat valahonnan egy normális ember.

JÁNOS *(erőltetett bátorsággal)* Nem kell berezelní. Normális emberek pedig nincsenek.

PÁL Honnan tudod?

JÁNOS Még nem találkoztam eggyel sem.

PÁL Én sem találkoztam még széles szájú orrszarvúval, de attól még nem zárnám ki a lehetőséget, hogy létezik.

JÁNOS Ne térjünk el a tárgytól! Tessék a feladatra koncentrálni!

Csend.

PÁL *(körülnéz.)* Lehet, hogy túl korán érkeztünk?

JÁNOS Nyugi, mindjárt itt lesz valaki.

LINDA Egy órája álldogálunk itt, és sehol egy látogató.

JÁNOS Csak most nyitották meg a kapukat.

LINDA Se sírásó, senki.

JÁNOS Majd jönnek.

PÁL Nem kezdhethnénk el nélküük?

JÁNOS Mit?
PÁL A rémisztgetést.
JÁNOS Hogy akarsz te ebben a helyzetben rémisztgetni?
PÁL Így: húúúú, húúúú, húúúú!
JÁNOS De hogy a kurva halálba akarsz rémisztgetni, ha nincs itt senki, aki megrémülhetne?!
PÁL Jól van, csak egy ötlet volt.
LINDA *(hirtelen, ijedten)* Hallottátok ezt?!
PÁL Mit?
LINDA Valami reccsent!
JÁNOS Egy ág?
LINDA Lehet, hogy egy ember ólálkodik erre.
PÁL Futás! *(Elszalad)*
JÁNOS Állj, ne hülyüljetek már! Ezért vagyunk itt. Várjuk, hogy jöjjön egy élő.
PÁL *(megáll, a távolba néz)* Látok valakit!
JÁNOS Remek!
János és Linda odamegy Pál mellé.
LINDA Egy nénike.
PÁL Mindjárt itt lesz.
JÁNOS Ne feledjétek: ha ideér, a szart is ki kell ijeszteni belőle.
LINDA De olyan félelmetes.
JÁNOS Csak nem rezeltél be egy nénikétől?
LINDA N-nem.
JÁNOS No, akkor szedjük össze a bátorságunkat, és... bújjunk el! *(Elindul)*
PÁL Bújjunk el?
LINDA Csak nem rezeltél be egy nénikétől?
JÁNOS Sokkal hatásosabb, ha hirtelen ugrunk elő.
PÁL Ja, oké.
Elrejtőznek. Nem történik semmi. Lassan előjönnek.
LINDA *(a távolba néz)* Más irányba ment.
JÁNOS Nyomás utána! Szép lassan.
PÁL Nem is tudom, János...
JÁNOS Mit?
PÁL Ma nem igazán vagyok formában.
JÁNOS Nem vagy formában.
PÁL Igen. Szerintem jobban fel kellett volna készülnünk erre a rémisztgetésre.

JÁNOS De hát évszázadok óta ezt csináljuk! Jön egy ember, ráijesztünk.

Most is ugyanez a feladat.

PÁL Igen, de azt éjszaka szoktuk csinálni, most meg világosság van.

JÁNOS És?

PÁL És most látszik, milyenek vagyunk valójában. Néhány pattogó izécske, aki hatalmasnak meg félelmetesnek akar tűnni. De nézz ránk, nincs rajtunk semmi félelmetes. Kicsik és jelentéktelenek vagyunk.

LINDA Ez igaz.

PÁL Köszönöm, Linda.

Csend.

JÁNOS Jó. Mit javasoltok? Öltünk magunkra vámpírelmezt, vagy mi?

LINDA A vámpírok mostanában olyan szexik.

PÁL Igen, egyáltalán nem félelmetesek. Semmi szükségem arra, hogy belém zúgjanak az élők.

LINDA Egy zombi-jelmez viszont működhet. Elvégre temetőben vagyunk.

JÁNOS Nem leszünk se zombik, se vámpírok!

PÁL Esetleg farkasemberek?

JÁNOS Nem! Mi kísértetek vagyunk! Nem adjuk fel az identitásunkat!

PÁL Oké.

LINDA Tudjátok mit? Felvehetnénk egy hosszú fekete parókát!

JÁNOS Mint japán kollégáink?

LINDA Aha.

JÁNOS Nem jó. Japánok sem vagyunk. Próbáljátok máshonnan megközeleltetni: mitől félnek legjobban az emberek?

LINDA A narancsbőrtől?

PÁL A gyerekvállalástól?

JÁNOS Ne ilyen elvontan gondolkodjatok.

PÁL Megvan! Az adóellenőröktől!

JÁNOS Erről van szó! Hát mégsem teltek el hiába az együtt töltött évszázadok, ragadt rád valami.

LINDA Szóval öltözzünk adóellenőrnek?

JÁNOS Igen. Meg tudod csinálni?

LINDA Persze. Báthory Erzsébet varrónője voltam, simán elkészítem a jelmezeket.

JÁNOS Szuper. Most menjünk lefeküdni. Reggel legyen mindenki munkára kész, jelmezben, ahogy kell.

Sötét. Ugyanott, másnap reggel. A három kísérteten álarc.

PÁL Jön egy férfi!

LINDA Sokkal félelmetesebb, mint a nénike.
PÁL Engem kísértetiesen emlékeztet valakire.
JÁNOS Milyen nyugodtan sétál! Mintha nem is temetőben volna.
LINDA János!
JÁNOS Izé, nemzeti, tudjátok, létesítményben.
PÁL Odamenjünk hozzá?
JÁNOS Ne. Megvárjuk, hogy ideérjen, és Linda majd jól ráíjeszt.
LINDA Miért pont én?
JÁNOS Mert te félsz a legjobban. Ez most a bátorság próbája.
LINDA Ne már!
PÁL Ebben van valami. Csak úgy győzhetjük le a félelmeinket, ha szembenézünk velük. Ha félsz a magasságtól, mássz fel egy toronyba. Ha félsz az oroszoktól, hívd be őket.
JÁNOS Pontosan. Itt is van, tessék félelmetesen viselkedni!
PÁL Hú.
Megjelenik André, nyugodtan elsétál mellettük. János megböki Lindát, de Linda tagadólag int. János odaáll André elé.
JÁNOS Már bocsánat, de nem látja, kik vagyunk?
ANDRÉ Excuse me?
JÁNOS Rohadt halálba. Ööö... áj... ööö...
ANDRÉ Sorry?
JÁNOS Áj... Hev jú szín... ööö?
ANDRÉ I've just noticed. But I wasn't expecting you.
JÁNOS *(Lindának, súgva)* Gyere már!
LINDA *(odamegy Andréhoz)* Jó napot!
ANDRÉ Good morning. I'm sorry but... were you expected? Had you made an appointment?
LINDA Nem tudom, mit mond. Tolmácsot szeretnék kérni.
André elmosolyodik, és kísétál. Csend.
PÁL Mondtam én, hogy a világosság nem jó.
LINDA Igen. Sötét jó, világosság rossz.
PÁL Napvilágnál nem félnek tőlünk.
LINDA Csak kinevetnek.
PÁL Ezt érdemeljük? Ennyi évszázadnyi kísértés után? Most mondd meg, János!
JÁNOS Szó sincs róla. Létesítményünk többet érdemel!
LINDA Akkor mit javasolsz?
JÁNOS Folytatnunk kell a harcot!

PÁL Nekem nincs sok kedvem hozzá.
JÁNOS Akkor is folytatjuk!
LINDA Nekem sincs.
JÁNOS Nem érdekel! Ti vagytok a problémamegoldó stábom, kötelessége-
tek folytatni!
LINDA Kötelességünk?
JÁNOS Addig nem nyugszunk, míg ezt meg nem oldottuk! Különben az
idegenek jól fogják érezni magukat nálunk. Itt senki nem érezheti jól
magát! Ez a kísértetek álláspontja!
LINDA Jön valaki!
JÁNOS Futás! Mármost, bújjunk el, és okozzunk meglepetést!
PÁL Jó, most az egyszer.
Elbűjnak. François jön sétálva. A három kísértet előugrik.
JÁNOS, PÁL, LINDA Hú!
FRANÇOIS Hú nektek is. Mi újság?
JÁNOS *(a többieknek)* A rohadt halálba. Ez a Kísértetszövetségtől jött.
FRANÇOIS Mit csináltok itt nappalnak idején?
JÁNOS Semmit. Mi csak úgy...
FRANÇOIS Csak nem éppen Szövetségünk egyezményét szegitek meg?
JÁNOS Szó sincs róla. *(Darálva)* Mi itt mindnyájan egy kísértetként és a
lehető leghatározottabban ítélünk el minden, a Kísértetszövetség nor-
máival összeegyeztethetetlen akciót, és mindent megteszünk annak ér-
dekében, hogy Szövetség értékeivel ellentétes megnyilvánulásokat visz-
szaszorítsuk, és létesítményünket a kísértet-egyezmény szellemének
megfelelően lakjuk be.
FRANÇOIS Ezek szerint nem igaz a hír, hogy átváltottatok nappali üzem-
módba.
JÁNOS Dehogy! Ezt csak rosszindulatú kísértetek terjeszthetik, akiknek
egyetlen örömforrása, hogy gyalázza a temetőnket!
FRANÇOIS A micsodát?
JÁNOS Bocsanat, a... nyitott... Megkérdezhetem, mi járatban errefelé?
FRANÇOIS Szegény bevándorlóitokat szeretném meglátogatni.
JÁNOS Ó.
FRANÇOIS Nem könnyű a helyzetük.
JÁNOS Nem, egyáltalán. Nagyon nehéz a helyzetük.
FRANÇOIS Az a szörnyű járvány, ami az élők között dúl, borzalmas pusztí-
tásokat végez. Szegények haláluk után is szenvednek tőle.
JÁNOS Igen, szegények. Tragikus.

FRANÇOIS Szeretnék meggyőződni róla, hogy szegény bevándorlók a lehető legjobb ellátásban részesülnek, és hogy itt bárki nyugodtan kísérthet.

JÁNOS Itt mindenki jól érzi magát.

FRANÇOIS Ezt örömmel hallok. *(Indul, majd megáll)* De ugye tudjátok, hogy ha nappali kísértésre akartok áttérni, számítanotok kell a Kísértetszövetség szankcióira?

JÁNOS Tudjuk, persze. Meg sem fordult ilyesmi a fejünkben.

FRANÇOIS Helyes. További hullajó éjszakai műszakot! *(Kimegy)*

Csend.

PÁL Jól megmondtad neki, János. Ilyen kemény fellépésre van szükség a Szövetséggel szemben.

LINDA Megmutattad neki, hogy a mi otthonunkban mi parancsolunk.

JÁNOS Ti itt ironizáltok, amikor ekkora a veszély?!

LINDA *(sóbajt)* Menjünk aludni.

PÁL Mehetek veled, Linda?

JÁNOS Aludni akartok, amikor még nem oldottuk meg a meghalhatási bevándorlók problémáját?!

LINDA Mégis hogy akarod megoldani ilyen körülmények között?

JÁNOS Nem nyugodhatunk, míg véghez nem vittük a tervet!

PÁL Jön valaki!

JÁNOS Nyergeljünk, barátaim, a szent cél érdekében!

LINDA Hát jó. Utoljára.

Elbújnak. Érkezik Mari. A három kísértet előugrik.

JÁNOS, PÁL, LINDA Hú!

MARI Hú nektek is. Mi újság?

PÁL Ezer csákány és szívlapát! Ez Mari!

JÁNOS Mari, te közülünk való vagy. Mit keresel itt ilyenkor?

MARI Készülök a nagy útra. Követem a többieket.

LINDA Milyen nagy útra?

MARI Megyek én is az őshazába.

JÁNOS Levédiába?

MARI Mi a kísértetek őshazája, gyerekek?

A többiek vállat vonnak.

Köd, sötétség, ódon kastélyok, misztika...

A többiek vállat vonnak.

Szar kaja...

PÁL Anglia?

MARI Bingó. Mindenki ott van már, megyek én is a többiek után.

JÁNOS Milyen többiek után?
MARI Ti melyik világon haltok? Nem látjátok, hogy kiürült az egész hely?
Csak ti maradtatok.
Csend.
LINDA Csak mi maradtunk?
JÁNOS Ez nem igaz! Hemzseg a temető a bevándorlóktól.
MARI Azt hiszitek, itt akarnak maradni? Az első adandó alkalommal lépnek ők is jobb vidékek felé. Na, csákány, gyerekek! (*Kimegy*)
PÁL Várj! Miért ment el mindenki?
JÁNOS Nem ment el senki!
LINDA János, ha jobban belegondolok, tényleg csak mi vagyunk már.
JÁNOS Nem igaz! Tele van a temető!
PÁL Nekem meg a tököm van tele. Szevasz.
JÁNOS Barátaim! Együtt megállítjuk a meghalhatási szarháziakat, akik bajt és veszedelmet hoznak ránk!
PÁL (*Lindának*) Megyünk?
LINDA Angliába?
PÁL Aha.
JÁNOS Nagyon határozottan világossá tesszük számukra, hogy...
Pál és Linda elindul.
...hogy létesítményünk nem válhat a meghalhatási bevándorlás célpontjává, és... és...
Pál és Linda már majdnem eltűnik.
Várjatok! Mennyit kértek?
PÁL Tessék?
JÁNOS Mondjatok egy funkciót, egy... területet, amire vágytok, bármit.
LINDA Minek?
JÁNOS Mi a legnagyobb vágyad, Linda?
LINDA Mindig érdekelt a belsőépítészet. Egyszer majd művész szeretnék lenni.
JÁNOS Rendben, te leszel a legnagyobb! Sőt, mától te mondod meg, ki a művész, és ki nem az! Pali! Akarsz a külkapcsolatokért felelni? Akarod vezetni a keleti parcellákat?
PÁL Igen. Miért?
JÁNOS Olyan beosztást kaptok, hogy mindenki be fog fosni tőletek. Hatalmat adok nektek!
LINDA Jó, de mit kezdjünk a hatalommal egy kiürült nemzeti nyitott elhantolási létesítményben?

JÁNOS Azt mondom én: inkább legyünk főnökök itthon, ha üres is... mint
huszadrangú, lenézett lidércek külföldön!

Csend.

PÁL Van ebben valami.

LINDA Végül is... nem is tudok olyan jól angolul.

JÁNOS Csak egyetlen dolgot kell tennetek. Harcoljatok velem!

PÁL Jó.

JÁNOS Menni fog?

LINDA Persze. Ki a bevándorlókkal a temetőnkből!

JÁNOS Ez a beszéd!

PÁL Nem akarunk tőlünk eltérő háttérrel rendelkező kísérteteket látni!

Tűnjenek innen a meghalhatási bevándorlók!

JÁNOS Kifelé!

PÁL, LINDA, JÁNOS Kifelé! Kifelé! Kifelé!

Vége

EZEK ÁLLATOK

SZEREPLŐK:

ANTILOP

CICÓ

RÓKA

STRUCC

TEVE

Sivatag. Teve, Strucc, Antilop és Róka egy hajdani oázisban, egy kiszáradt fa mellett ücsörögnek.

TEVE Régen azért minden jobb volt.

STRUCC Igen, régen jobb volt minden.

ANTILOP Bizony, minden sokkal, de sokkal jobb volt régen.

RÓKA Mikor régen?

TEVE Amikor még minden másképp volt.

STRUCC Amikor még nem úgy álltak a dolgok, mint most.

ANTILOP Amikor a dolgok sokkal jobban álltak.

RÓKA Ebben a sivatagban élünk, mióta az eszünket tudjuk. Mi volt más régen?

TEVE Az, hogy minden jobb volt.

STRUCC Igen, régen jobb volt minden.

ANTILOP Bizony, minden sokkal, de sokkal...

RÓKA *(közbevág)* Jó, jó, de most mi a probléma? Éhesek vagytok?

TEVE Persze hogy éhesek vagyunk.

STRUCC Még szép, hogy éhesek vagyunk.

ANTILOP Mindnyájan nagyon éhesek vagyunk. Te talán nem?

RÓKA Nagyon éhes vagyok, de mindig is szenvedtünk az élelemhiány miatt. Ez a baj? Vagy történt valami?

TEVE Épp ez az. Itt nem történik semmi. Élünk vagy halunk, nem érdekel senkit.

STRUCC Még a szafari-útvonalak is elkerülnek.

ANTILOP Már nem is vadászik ránk senki.

TEVE Se ember, se állat.

STRUCC Igen, se állat, se ember.

ANTILOP Bizony, se, se.

RÓKA Ez a bajotok? Hogy nem vadásznak ránk?

TEVE Régen legalább volt mitől félni. Jöttek a vad hordák, és végigsöpörtek rajtunk.

STRUCC Aztán jöttek a területekért vívott háborúk.

ANTILOP Meg jöttek az emberek, akik összefogdostak, és bőrünkéből használati cikkeket készítettek.

TEVE Aztán jöttek a dúlt keblű állatok.

STRUCC Majomkenyérfa-poéták.

ANTILOP Jöttek a szarból.

TEVE Régen akkora terhek voltak, melyeket a magamfajták sem tudtak elviselni.

STRUCC Igen, régen voltak súlyos gondok, melyek láttán a homokba dughattuk a fejünket.

ANTILOP Bizony, volt kitől megrettenni, és volt kiket utálni. Régen.

TEVE Ma már csak a szomjúság és éhség miatt panaszkodhatunk.

STRUCC Meg egymás miatt. De már ez is a múlté.

ANTILOP Bizony, már abba is beleuntunk, hogy egymást utáljuk.

TEVE Oly sokáig utáltuk egymást, hogy végül elkezdtük utálni, hogy utáljuk egymást.

STRUCC Aztán elkezdtük utálni, hogy utáljuk, hogy utáljuk egymást.

ANTILOP Aztán ezt is megutáltuk.

TEVE De annyira értelmetlen így az élet...

STRUCC Igen. Céltalanok lettünk.

ANTILOP Bizony, szükség lenne valakire, aki utat mutat.

TEVE Aki új célt ad.

STRUCC Igen. Aki megmondja, mit kell tennünk.

ANTILOP Bizony. Aki kivezet bennünket ebből a reménytelen jólétekből.

RÓKA Úgy értitek, hogy egy vezetőre lenne szükség?

TEVE Egy erőskezű vezetőre.

STRUCC Igen. Egy ellentmondást nem tűrő uralkodóra.

ANTILOP Bizony. Egy királyra.

RÓKA Ó. Hát miért nem ezzel kezdtétek?

TEVE Talán ismersz valakit, aki alkalmas a feladatra?

RÓKA Igen.

STRUCC Ki az?

ANTILOP Ki az?

RÓKA Én!

Csend.

TEVE Hogy te?

RÓKA Igen. Én szívesen vezetlek benneteket.
STRUCC Mégis hogy gondolod?
ANTILOP Te sivatagi róka vagy.
TEVE Igen, sivatagi. Közülünk való, úgymond.
RÓKA De a határon túlról érkeztem. Megvan bennem a szükséges becs-
vágy és dicsőségszomj.
STRUCC És azt hiszed, hogy ettől máris nagykutya lehetsz?
ANTILOP Örülj, hogy befogadtunk a klikkbe.
TEVE Befogadtunk, annak ellenére, hogy nem vagy vegetáriánus.
STRUCC Annak ellenére, hogy kis vidéki suttyó vagy.
ANTILOP Annak ellenére, hogy nincs megfelelő panaszkulturád.
TEVE Legfennebb parasztkulturád, az van neked.
STRUCC Igen. Vörös nyakú paraszt vagy, aki megpróbál pozíciót szerezni
az elit társaságban.
ANTILOP Bizony. Aki megpróbál helyet könyökölni magának. De sosem
fogsz felérni hozzánk.
RÓKA Éppen ezért szeretnék uralkodni rajtatok. Meg akarom mutatni,
hogy jobb vagyok nálatok.
TEVE Kár a gőzért, Róka. Sosem tudnánk királyként kezelni téged.
STRUCC Nekünk olyan uralkodó kell, akit mindhárman elfogadunk.
ANTILOP Vagy legalább ketten a háromból.
RÓKA Hát jó.
Csend.
TEVE De ugye nem veszed nagyon a szívedre?
RÓKA Nem, nem.
STRUCC Tudod, nekünk igazán fontos a minőség, és te, hát, hogy is
mondjam...
RÓKA Persze, persze.
ANTILOP De ettől még nyugodtan uralkodhatsz. Jelentéktelen zsírospa-
raszt állatokon például.
RÓKA Aha, nyilván.
TEVE Tudod, nekünk idegen király kell.
STRUCC Aki nem akar közénk tartozni.
ANTILOP Hanem elvárja, hogy mi tartozzunk hozzá.
RÓKA Értem. Nos, van megoldás erre is.
TEVE Tényleg? Micsoda?
RÓKA Madarat küldünk szerte a sivatagba.
STRUCC Milyen madarat?

RÓKA Repülő madarat, aki röpcédulákat szór mindenfelé. Rajta egy üzenettel: „Sivatagi állatok uralkodót keresnek.” Szerintem tódulni fognak a jelentkezők. Hülye, aki nem ragad meg egy ilyen lehetőséget.

ANTILOP Hm. Ez nem is rossz ötlet.

TEVE Sőt, állati jó. De hogyan talál meg a jelentkező? Van címünk?

RÓKA A néhai oázis, a kiszáradt majomkenyérfánál.

STRUCC Jó, de szerintetek tényleg jelentkezni fog valaki?

ANTILOP Csak akkor tudjuk meg, ha kipróbáljuk.

RÓKA Akkor ezt elintézem. A jelentkezők közül pedig együtt kiválasztjuk az alkalmas állatot. Jó lesz így?

TEVE, STRUCC, ANTILOP Jó!

RÓKA De gondoljátok meg: biztos, hogy királyt akartok a nyakatokra?

TEVE, STRUCC, ANTILOP Biztos!

RÓKA Csak mert egy király sokba kerül. Miből fogjuk fizetni azt a sok luxust?

TEVE Olyan királyt választunk, aki számára nem a jólét, hanem a munka a prioritás.

RÓKA És mit fogunk tenni, ha kegyetlen lesz, és elnyom bennünket?

STRUCC Manapság a királyok nem nyomják el az alattvalóikat.

ANTILOP Csak lovaggá ütik őket.

TEVE Meg integetnek nekik.

STRUCC Erkélyről mutogatják nekik az utódaikat, és mosolyognak, ha fényképezik őket.

ANTILOP Kivéve, ha meztelen fotót készítenek, mert akkor beperelik őket.

RÓKA És mit csinálunk, ha túlszaporodik?

TEVE Hogy mit csinál?

RÓKA Ha több uralkodó lesz itt, mint alattvaló.

STRUCC Hát, ez eddig is így volt.

ANTILOP Igen, ez a rossz a demokráciában.

TEVE Szörnyű, hogy itt mindenkinek van szava.

STRUCC Igen, és mindenkéi ugyanannyit ér, sajnos.

ANTILOP Bizony. Kivéve persze a feltörekvő parasztokat.

RÓKA Persze, nyilván.

TEVE Unjuk már az egyenlőséget.

STRUCC Meg a szabadságot.

ANTILOP Meg a mindenféle véleményeket.

RÓKA Rendben. Akkor munkához látok, és találkozunk a királyválasztáson.

Sötét. Ugyanott, később. Teve, Strucc, Antilop és Róka egy sorban ül, velük szemben hever egy oroszlánkölyök, Ciccó.

TEVE Mi a neve?
CICÓ Cicó.
STRUCC Hogy mondta?
CICÓ Cicó.
ANTILOP Cicó... és még?
CICÓ Cicó. Így szólítanak otthon.
RÓKA Egy királynak azért ennél több névvel kell rendelkeznie. Más neve nincs?
CICÓ Cicó... ööö... király. Cicó király.
TEVE, STRUCC, ANTILOP Nagyszerű!
RÓKA Származása?
CICÓ Macskafélék családja. Elevenszülő alosztály, ragadozók rend.
RÓKA Esetleg a vérvonaláról ha mesélne egy keveset.
CICÓ Fajtám a késő oligocén óta él a Földön. Óseim között találunk kardfogúakat, sörényeseket és éhenkórászokat.
TEVE, STRUCC, ANTILOP Nagyszerű!
RÓKA Rendelkezik valamilyen arisztokratikus vonással?
CICÓ Lusta vagyok.
TEVE, STRUCC, ANTILOP Nagyszerű!
RÓKA Ha trónra kerül, hogyan kíván vezetni bennünket?
CICÓ Vezetni?
RÓKA Hogyan osztja el a javakat, milyen törvényeket kíván bevezetni, egy szóval mire számíthatunk?
CICÓ Mindenki azt kapja, amit érdemel.
TEVE, STRUCC, ANTILOP Nagyszerű!
TEVE *(a többieknek)* Úgy vélem, alkalmas a feladatra. Mit gondoltok?
STRUCC Abszolút alkalmas.
ANTILOP Ez kétségtelen.
TEVE Azt mondta, mindenki azt kapja, amit érdemel. Végre egy konkrét, kézzelfogható ígéret.
STRUCC Igen, ez végre nemcsak a levegőbe beszél.
ANTILOP Bizony, régóta várjuk, hogy végre mindenki azt kapja, amit érdemel.
RÓKA De honnan tudjátok, hogy az ő véleménye egyezik a titekkel arról, hogy ki mit érdemel?
TEVE Te megkérdőjelezed a királyunk ítélőképességét?
RÓKA Még nem a királyunk.
STRUCC Te megkérdőjelezed a királyunk király mivoltát?

ANTILOP Ez felségárulás!

RÓKA Nem erről van szó, de nem kéne mégis meghallgatni a másik jelentkezőt is?

TEVE A keselyűt?

STRUCC Minek?

ANTILOP Mit tudhat egy keselyű?

RÓKA A jelentkezési lapja szerint többévtényi tapasztalata van hulladék-eltakarításban, demográfia-ellenőrzésben...

TEVE Nevetséges.

RÓKA És jól mutat a portréja pénzerméken meg zászlókon.

STRUCC Semmi szükség rá.

ANTILOP Cicó a mi királyunk.

TEVE, STRUCC, ANTILOP Cicó a mi királyunk!

RÓKA Hát jó. *(Cicónak)* Hallotta, fenség. Mától ön a sivatagi állatok királya. Éljen a király!

TEVE Éljen a király!

STRUCC Igen, éljen a király!

ANTILOP Bizony, éljen a király!

TEVE, STRUCC, ANTILOP Éljen a király!

CICÓ Éljek!

Csend.

RÓKA Mi az első intézkedése, fenség?

CICÓ Azt hiszem, alszom egyet.

TEVE Bölcs döntés! Rendkívüli uralkodói kvalitásokra vall!

STRUCC Alig lett király, máris tudja, mit kell tennie!

ANTILOP Mi addig mit tegyünk, fenség?

CICÓ Róka itt marad velem. Jó nagy farka van, tud vele legyezgetni.

TEVE Nos... nálunk nincsenek már legyek, fenség.

STRUCC Többségüket elüldöztük vagy elpusztítottuk.

ANTILOP Azóta is elvárják, hogy folyton bocsánatot kérjünk tőlük.

CICÓ Nem a legyek miatt kell, hülyék, hanem ventilátor helyett. Gyere, Róka. Ti meg mit álltok itt? Hagyjatok magamra!

TEVE Esetleg...

CICÓ Mi az?

STRUCC Nem tehetnénk mi is...?

CICÓ Hogy?

ANTILOP Nem lehetnénk mi is valamiképpen szolgálatára, fenség?

CICÓ Van nektek akkora lompos farkatok, mint Rókának?

TEVE Nincs, de... én árnyékot tudok tartani.
STRUCC Nekem vannak hosszú tollaim.
ANTILOP Én gyors vagyok. Hamar elhozok bármit, amire szüksége van.
Csend.
CICÓ Strucc, ide hozzám!
STRUCC *(elmosolyodik, lenézően a többiekre pillant, majd odamegy Cicóhoz)*
Állok rendelkezésére, fenség.
CICÓ Róka, tépd ki az egyik farktollát!
STRUCC Tessék?
CICÓ Szükség lesz rá, ha elfárad a farka.
STRUCC Na de...
A róka kitép egy tollat Struccból.
CICÓ Róka marad. Többiek húznak piczába.
TEVE, STRUCC, ANTILOP Igenis, fenség!
Róka legyezgetni kezdi Cicót. Teve, Strucc és Antilop elsomfordál. Sötét. Ugyanott, később. Teve, Strucc és Antilop visszatér. Cicó éppen nevetgél valamin Rókával.
RÓKA ... és akkor azt mondtam neki: hogyhogy nincs lyukérzékem? Van nekem lyukérzékem, csak rossz!
Cicó és Róka röhögnek.
CICÓ *(a többieknek)* Mit csináltok ti itt?
TEVE Arra gondoltunk, hogy...
CICÓ *(közbeváág)* Nem érdekel. Kaját hoztatok?
STRUCC Kaját?
ANTILOP Nem adott ilyen parancsot, fenség.
CICÓ *(Rókának)* Most nézd meg ezeket az idiótákat. Hát nem idióták?
RÓKA Idióták, fenség.
CICÓ Azt akarjátok, hogy éhen haljak?
TEVE Dehogy!
STRUCC Unkulunkulu ments!
ANTILOP A sivatagért sem!
CICÓ Nyomás kajáért!
TEVE, STRUCC, ANTILOP Igenis, fenség!
TEVE De...
CICÓ Mi az, még itt vagytok?
STRUCC Mit hozzunk, fenség?
CICÓ Hogyhogy mit? Kaját, marhák!
ANTILOP Ha egy picikét pontosítana, fenség...

CICÓ Mindegy, csak elég legyen nekem meg Rókának.
 TEVE „Meg Rókának”?
 CICÓ Mi az?
 STRUCC De hiszen Róka...
 ANTILOP Ő csak egy... egy határon túlról... kis vidéki... izé...
 CICÓ Talán valami probléma van miniszterségi minisztériumot vezető miniszteremmel?!

TEVE Dehogy!
 STRUCC Unkulunkulu ments!
 ANTILOP A sivatagért sem!
 CICÓ Tudjátok, hány életbevágóan fontos tanácsot adott ő már nekem eddigi uralkodásom során?
 TEVE Nem, mi csak...
 CICÓ Ti hány tanácsot adtatok nekem?
 STRUCC Adtunk volna szívesen, de...
 CICÓ Egyetlen használható tanácsot mondjatok, amit ti adtatok!
 ANTILOP Nem volt rá lehetőség, hiszen...
 CICÓ És ide mertek állni a szíнем elé?!
 TEVE De fenség...
 CICÓ Róka, ezek nem értenek a szép szóból. Tedd a dolgod!
 RÓKA Örömmel, fenség!

Róka egy korbáccsal odalép a három állathoz, és elkergeti őket. Sötét. Sivatag, kicsit távolabb. Teve, Strucc és Antilop egy üres zsák körül álldogálnak.

TEVE Régen azért minden jobb volt.
 STRUCC Igen, régen jobb volt minden.
 ANTILOP Bizony, minden sokkal, de sokkal jobb volt régen.
 TEVE Most itt állunk éhesen, nyakunkon egy királlyal.
 STRUCC Igen. Nem elég, hogy éhesek vagyunk, őt is el kell tartanunk.
 ANTILOP Bizony, éhen döglünk, nyakunkon egy királlyal.
 TEVE Mit képzelsz magáról ez a Cicó király?
 STRUCC Igen. Ki ő, hogy így bánjon velünk?
 ANTILOP Bizony. Azt hiszi, bármit megtehet?
 TEVE Talán mégis a keselyűt kellett volna választani.
 STRUCC Talán igen, de most már késő.
 ANTILOP Bizony, késő. De nem tehetnénk mégis valamit?
 TEVE Dehogynem! És tenni is fogunk!
 STRUCC Mit?
 ANTILOP Mit?

TEVE A helyzet tarthatatlan, úgyhogy egyetlen megoldás van: tűrünk! Tovább kell tűrnünk!

STRUCC Jó ötlet! És ha így megy tovább, dugjuk homokba a fejünket!

ANTILOP Úgy van! Ha nem megy szép szóval, hát reszkessünk csendben, mint a nyárfalevél!

TEVE Ez a beszéd! Rajta hát, kerekedjünk fel, és induljunk elviselni a királyt!

STRUCC Helyes! És bármilyen őrült intézkedést hoz, ne tiltakozzunk! Még ma!

ANTILOP Sőt, most azonnal! Menjünk oda hozzá óvatosan, és reszketve hallgassunk!

TEVE Nagyszerű terv, induljunk!

STRUCC Gyorsan, míg fűt a lelkesedés!

Csend. Tovább álldogálnak.

TEVE Melyikünk mondja meg neki, hogy nem találtunk ételmezt?

Sötét. A kiszáradt fánál. Cicó az üres zsákba néz, a többiek szemlesütve állnak.

CICÓ Mi az, hogy nem találtatok ételmezt?!

Teve, Strucc és Antilop szótlanul állnak.

RÓKA Egyetlen rohadt egyszerű parancsot kaptatok. Ennyit sem vagytok képesek teljesíteni?

CICÓ Az az érzésem, Róka, hogy ezek halálra akarnak éheztetni.

RÓKA Nekem is úgy tűnik, fenség.

CICÓ Az életemre törnek, ez nyilvánvaló.

RÓKA Valóban úgy néz ki, fenség.

CICÓ Ez nem maradhat megtorlás nélkül.

RÓKA Egyetértek, fenség.

CICÓ Helyes. Akkor végezd ki Antilopot.

Csend.

RÓKA Hogy mit tegyek?

CICÓ Végezd ki!

RÓKA Antilopot?

CICÓ Antilopot.

Antilop reszket. A többiek is meg vannak rémülve, de nem szólnak.

RÓKA De fenség, Antilopot nagyon régóta ismerem. Rendes gyerek. Nem válthatnánk a büntetését fogdára?

CICÓ Mi az, hogy válthat-nánk? Királynak képzeled magad?

RÓKA Nem, fenség, csak...

CICÓ Arcátlanságodért egy hét fogda. Miután kivégezted Antilopot.

RÓKA Bocsáss meg, fenség, de mint tanácsadód, azt javasolnám, hogy zárd őt fogdába. Az észhez téríti, és sokkal hatékonyabban fog élelmet szerezni neked.

CICÓ Hülye tanács. Attól, hogy fogdába kerül, én még nem fogok jóllakni. Ha kivégzed, lesz élelem egy hétig. Na, mire vársz?

RÓKA Fenség...

CICÓ Azt akarod, hogy azt a balfácán Struccot tegyem meg a miniszterelnökségi miniszterségem miniszterévé?

RÓKA Nem, fenség.

CICÓ Akkor... *(Fejével int Antilop felé)*

Róka odamegy Antilophoz, és elkapja a torkát. Teve és Strucc félrenéz. Sötét. Sivatag, kicsit távolabb. Teve és Strucc mélabúsan ücsörög.

TEVE Régen azért minden jobb volt.

STRUCC Igen, régen jobb volt minden.

Várják, hogy megszólaljon Antilop. Mikor rájönnek, hogy már nincs közöttük, sóhajtanak.

TEVE, STRUCC Bizony, minden sokkal, de sokkal jobb volt régen.

TEVE Amikor még volt Antilop.

STRUCC Igen. Amikor még együtt éheztünk Antiloppal.

TEVE Most csak mi vagyunk egymásnak.

STRUCC Igen, már csak mi maradtunk.

Várják, hogy megszólaljon Antilop. Mikor rájönnek, hogy már nincs közöttük, sóhajtanak.

TEVE, STRUCC Bizony, már csak mi maradtunk egymásnak.

TEVE Mit tegyünk, Strucc?

STRUCC Nem tudom, Teve. De valamit tennünk kell.

TEVE Eszeljük ki valamit.

STRUCC Jó.

Csend. Gondolkodnak.

TEVE Esetleg... tűrjük tovább?

STRUCC Nem rossz ötlet. De... nem is tudom.

TEVE Mi az? Eszedbe jutott valami?

STRUCC Például a homokba dughatnánk a fejünket.

TEVE Jó. Vagyis... á, nem tudom.

STRUCC Van jobb ötleted?

Csend.

TEVE Mit szólnál egy kis puccshoz?

STRUCC Kösz, de utálom az édes italokat.

TEVE Nem puncshoz, hülye. Puccshoz!
STRUCC Ja? Az nagyon veszélyes.
TEVE Igazad van. Valami mást kell kitalálni.
Csend.
STRUCC Esetleg... van elképzelésed, hogy hogyan kéne végrehajtani azt a puccsot?
TEVE Á, nincs. Csak... ha benne lennél.
STRUCC És ha azt mondanám, hogy benne vagyok?
TEVE Akkor én azt mondanám, hogy persze.
STRUCC Jó, benne vagyok. Mi a terv?
TEVE Először is szükségünk van valakire, aki a király közelébe tud férkőzni.
STRUCC Igen.
TEVE Ezért kiszabadítjuk Rókát.
STRUCC Rókát? De ő a miniszterségi miniszterség...
TEVE Igen, de most fogdában van. És emiatt megorrolt a királyra. Ő sem akar olyan rendszerben élni, ahol bármelyik pillanatban fogdába kerülhet.
STRUCC Te beszéltél vele?
TEVE Igen, lényegében ő találta ki az egészet. Szóval benne lenne...
STRUCC Ez nagyszerű!
TEVE ... egyetlen feltétellel.
STRUCC Éspedig?
TEVE Hogy ő legyen az uralkodónk.
STRUCC Róka, a mi királyunk? Szó sem lehet róla!
TEVE Á, nem akar ő király lenni.
STRUCC Nem?
TEVE Nem. Mindössze... császárrá akarja koronáztatni magát.
STRUCC Ja? Akkor jó.
TEVE Ha leszáll az éj, akcióba lépünk. Rendben?
STRUCC Igen, akcióba lépünk!
Várják, hogy megszólaljon Antilop. Mikor rájönnek, hogy már nincs közöttük, sóhajtanak.
TEVE, STRUCC Bizony, akcióba lépünk!
Sötét. Sivatag. Ciccó a kiszáradt fa egyik ágán szunyókál. Strucc odalopózik a fa közelébe.
STRUCC Psszt! Fenség! Psssszt!
CICÓ *(felriadva)* Mi az?
STRUCC *(suttogva)* Mondanom kell valamit, fenség.

CICÓ Nem érdekel. Hagyj aludni, vagy fogdába csukatlak.
STRUCC Nagyon fontos, fenség. Az életéről van szó.
CICÓ Mi?
STRUCC Igen. Teve és Róka puccsra készülnek ön ellen.
CICÓ Mikor?!
STRUCC Még ma éjszaka!
CICÓ Lehetetlen. Róka fogdában van.
STRUCC Teve ki akarja szabadítani. Oda kell mennie, megakadályozni.
CICÓ Miért?
STRUCC Mert Teve ki akarja szabadítani.
CICÓ És én akadályozzam meg?
STRUCC Igen.
CICÓ Miért?
STRUCC Mert Teve ki akarja szabadítani.
CICÓ Grrrr! Jó. Ha igaz, amit mondasz, meglesz a jutalmad.
STRUCC Köszönöm, fenség.
CICÓ Most tűnés!
STRUCC Igenis, fenség.
Sötét. Sivatatag, kicsit távolabb. Róka egy kövön ücsörög, mellette egy üres zsák. Cicó odasétál hozzá, de óvatosságból tartja a kellő távolságot.
CICÓ Mit csinálsz itt, Róka?
RÓKA Fogdában ülök és éhezek, fenség.
CICÓ Fogdában? Akkor hol a ketreced?
RÓKA Arra nem volt elég anyagi forrásunk. Ez a fogda.
CICÓ Értem. Nem rossz fogda.
RÓKA Nem. Elég kényelmes.
CICÓ Valóban annak tűnik. Senki nem panaszkodhat arra, hogy nem bánunk megfelelően a rabokkal.
RÓKA Nagyon jól bánsz a rabokkal, fenség. Éppen ezért, meg alattvalói hűségem okán is, el kell árulnom neked valamit: Teve és Strucc puccsra készülnek ellened.
CICÓ Teve és Strucc?
RÓKA Teve és Strucc.
CICÓ Nem Teve és Róka?
RÓKA Nem.
CICÓ Lássuk csak... legkisebb közös többszörös... Teve! De a helyzet akkor is elég zavaros.
RÓKA Fenség, Teve és Strucc ma éjszaka idejönnek kiszabadítani engem.

CICÓ Strucc is?

RÓKA Ő is.

CICÓ Miért?

RÓKA Mert azt hiszik, hogy engem is be tudnak vonni a puccsba.

CICÓ Be tudod bizonyítani, hogy nem hazudsz?

RÓKA Igen, fenség. Itt van ez a zsák. Bújj bele, és ha Teve meg Strucc idejön, ki tudod hallgatni a beszélgetésüket anélkül, hogy tudnának a jelenlétekről. Akkor majd meglátod, hogy igazat beszélek.

CICÓ Jó ötlet, Róka. Siessünk!

Róka segít Cicónak belebújni a zsákba, majd bekötözi a zsák száját. Érkezik Teve és Strucc.

TEVE Készen állsz?

RÓKA Igen.

STRUCC Becsaltad a zsákba?

RÓKA Igen.

TEVE Akkor lássunk neki!

Mindhárman rávetik magukat a zsákra, és ütni kezdik. Sötét. Sivatag, másnap. Róka a kiszáradt fa mellett áll, kezében babérkoszorú. Teve és Strucc előtte állnak, földig hajolva.

RÓKA Én, I. Róka ezennel a sivatagi állatok birodalmának császárává koronázom magam! *(Fejére helyezi a koszorút)*

TEVE, STRUCC Éljen a császár! Éljen a császár!

RÓKA Teve! Neked a mai napon a sivatag nagyhercege címet adományozzuk!

TEVE Köszönöm! Éljen a császár!

RÓKA Strucc, neked a mai napon a sivatag főhercege címet adományozzuk!

STRUCC Köszönöm! Éljen a császár!

RÓKA Első rendeletemet halljátok: hozzatok élelmet! De gyorsan, mert a császár éhen pusztul! Amelyikőtök később ér vissza, azt kivégeztetjük!

Csend.

TEVE Felséges császár...

RÓKA Mi az?

STRUCC Melyik nagyobb, a főherceg vagy a nagyherceg?

RÓKA Döntsetek el egymás közt. A császár visszavonul!

Róka kimegy, Teve és Strucc egymást nézi.

STRUCC Nyilvánvaló, hogy a főherceg a nagyobb. Ott van a nevében: fő.

Tehát fölötte áll a többi hercegeknek.

TEVE Nem úgy van az. A nagyherceg nevéből látszik, hogy nagyobb, mint a többi herceg.

STRUCC Igen, kivéve a főherceget, aki az összes hercegek feje!
TEVE Az összesé, kivéve a nagyherceget, aki nagyobb nála!
STRUCC Márpedig te kisebb vagy nálam!
TEVE Ide figyelj! Én sivatagi állat vagyok a sivatagi állatok birodalmában.
Ebbéli minőségemben nem lehetek kisebb valakinél, aki még csak nem is sivatagi állat!
STRUCC Hogy én nem vagyok sivatagi állat? Akkor mi vagyok?
TEVE Csak egy madár. Annak is rossz, mert nem is tudsz repülni.
STRUCC Mióta mondod meg te, hogy ki állat és ki nem?
TEVE Mióta nagyherceg vagyok. És nagyherceggé megparancsolom neked, hogy hozz élelmet!
STRUCC Én pedig főherceggé megparancsolom neked, hogy nyald ki a seggem!
TEVE Te nekem nem parancsolsz!
STRUCC Te nem parancsolsz nekem!
Teve neki akar menni Struccnak, de meggondolja magát.
TEVE Nem látod, hogy Róka azért csinálta ezt, hogy egymásnak ugrasszon bennünket?
STRUCC Úgy gondolod? De miért?
TEVE Mert ha egymással hadakozunk, nem marad energiánk arra, hogy az ő hatalmát megdöntsük.
STRUCC Hm. Jobb volt akkor, amikor még nem kellett egymással hadakozni.
TEVE Aha, régen azért minden jobb volt.
STRUCC Igen, régen jobb volt minden.
TEVE Most itt állunk éhesen, egymással hadakozva.
STRUCC Igen. Éhesen, egymással hadakozva, nyakunkon egy császárral.
TEVE Ha megdöntենék Róka hatalmát, nem kellene tovább hadakoznunk egymással.
STRUCC De hogyan dönthetnénk meg a hatalmát? Ő a császárunk. Mi választottuk.
TEVE Találjunk ki egy stratégiát.
STRUCC Jó.
Csend. Gondolkodnak.
TEVE Mi lenne, ha behívnánk a keselyűt?
STRUCC A keselyűt? De hát őt uralkodásra alkalmatlannak találtuk.
TEVE Mert meg se hallgattuk.
STRUCC Igaz. Akkor rajta, hívjuk a keselyűt!

TEVE Jó!

STRUCC Várj. Hogyan hívjuk?

TEVE Kivégezzük Rókát. A keselyű magától megjelenik, ha elhullt állat van a környéken. Induljunk hát hatalmat dönteni!

STRUCC Várj, még egy kérdés: ha megdöntöttük Róka hatalmát, és kivégeztük őt, melyikünk fog uralkodni?

TEVE Természetesen a nagyherceg.

STRUCC Én?

TEVE Nem, én vagyok a nagyherceg.

STRUCC Nem is tudom, Teve. Szerintem én vagyok.

TEVE Te a főherceg vagy!

STRUCC Igen? Akkor a főhercegnek kell uralkodni.

TEVE A nagyhercegnek!

STRUCC A főhercegnek!

TEVE Figyelj, így nem jutunk egyről a kettőre. Mi lenne, ha elosztanánk? Egy évig én uralkodom, egy évig te.

STRUCC Nagyszerű ötlet, Teve!

TEVE Akkor indulhatunk?

STRUCC Igen. De várj! Melyikünk kezdi az uralkodást?

TEVE Természetesen a nagyherceg.

STRUCC Én?

TEVE Nem!!!

STRUCC Akkor nem megyek bele, csináld egyedül.

TEVE Jó, tudod mit? Kezddheted te az uralkodást. És közben én leszek a törvényes gyámod.

STRUCC Az mi?

TEVE Aki segít az uralkodónak az uralkodásban.

STRUCC Hát jó. Induljunk! De várj egy keveset! Nem lehet csak úgy odamenni Rókához, hogy „figyelj, meg akarjuk dönteni a hatalmad”.

TEVE Ez igaz. Ki kell találni valami jó stratégiát.

STRUCC Igen, alig bírunk járni már az éhségtől, nem engedhetjük meg magunknak a kudarcot, különben elpusztulunk.

Gondolkodnak.

TEVE Megvan! Becsaljuk abba a zsákba, és elintézzük, mint Cicó királyt!

STRUCC Nagyszerű!

Sötét. Sivatag, a kiszáradt fánál. Strucc egy üres zsák mellett álldogál. Érezik Teve.

TEVE Na? Becsaltad a zsákba?

STRUCC Aham.

TEVE *(nézi a zsákot)* Tényleg?

STRUCC Aham.

TEVE Biztos? Elég üresnek tűnik ez a zsák.

STRUCC Benne van. Csak nagyon lefogyott az éhségtől. Nézd meg, ha nem hiszed.

TEVE Jó.

Strucc felemeli a zsákot, odatartja Teve elé. Teve belenéz. Strucc hirtelen ráhúzza a zsákot Teve fejére, és a zsák száját Teve nyakára tekeri. Róka, aki eddig a közelben rejtőzött, odaszalad egy nagy kővel, és rácsapja Teve fejére. Teve összeesik. Csend.

RÓKA *(elgyengülten)* Ez remek ötlet volt, kedves főherceg.

STRUCC Köszönöm, felséges császár.

RÓKA Mi köszönjük, hogy figyelmeztettél Teve szándékaira.

STRUCC Nagyon szívesen, felséges császár.

RÓKA Jutalmad nem marad el. Ám most hozz valami élelmet, nagyon elgyengültünk a rettenetes éhségtől.

STRUCC Magam is éhes vagyok, felséges császár, rettenetesen.

RÓKA Pihennünk kell.

STRUCC Pihenj, felséges császár.

Róka lefekszik a kiszáradt fa tövébe. Strucc megvárja, hogy elaludjon, majd nagy nehezen felemeli a követ, és rácsapja Róka fejére.

STRUCC *(elgyengülten)* Mától... én vagyok... a császár. *(Fáradtan összeesik)*

Remélem, ez... világos. *(Feltekint az égre)* Ni, egy keselyű... Hess...

Én vagyok... a császár. Hess! *(Feje lehanyatlik)* Régen azért... minden jobb volt.

Vége

RINGLISPÍL

SZEREPLŐK:

LAJOSKA, óvadás
NIMRÓDKA, óvadás
BANDIKA, óvadás
TIMIKE, óvadás
MAGOR, apuka

Lajoska, Nimródka és Bandika egy körhintán üldögélnek az óvoda udvarán. Fúj a szél, fáznak.

NIMRÓDKA Meddig üldögélünk még itt?

Csend.

NIMRÓDKA Sokáig kell még itt üldögélni?

Csend.

NIMRÓDKA Na, meddig még? Üldögélünk. Meddig?

Csend.

NIMRÓDKA Meddig kell még itt üldögélni még? Ezen a hülye körhintán, meddig még, Lajoska?

LAJOSKA Befogjad most, Nimródka!

NIMRÓDKA Nem fogom be, Lajoska.

LAJOSKA De befogod.

NIMRÓDKA De nem fogom.

LAJOSKA De fogod.

NIMRÓDKA De nem.

BANDIKA Befogjad, Nimródka, ha egyszer Lajoska azt mondta, hogy befogjad. Ő vezeti a csapatot, és ő mondja meg, ki fogja be és ki nem fogja be.

NIMRÓDKA *(durcásan)* Jól van, befogom. Most az egyszer. Befogom, ha annyira akarjátok. Ezúttal.

LAJOSKA Jól teszed, hogy befogod. Nagyon untuk már a kérdéseidet.

BANDIKA Igen. Ami sok, az sok. Mindennek van egy egészséges határa. Sok beszéd szegénység. Aki sokat beszél, az keveset hallgat. Nem kell annyi kérdéseket feltenni folyton. Egy kérdést kell feltenni, és egyszer, nem sokszor sok kérdést sokszor. *(Lajoskához fordul)* Meddig ülünk még ezen a hülye körhintán, Lajoska?

LAJOSKA *(sóbajt)* Ameddig szükséges.

BANDIKA *(Nimródka-hoz)* Látod?

NIMRÓDKA Látom. De meddig szükséges még, Lajoska? Itt ülni ezen a körhintán és fázni. Meddig még? Ti nem fáztok? Meddig?

BANDIKA Mondtuk, hogy elég a sok hülye kérdésekből. Egy hülye kérdést kell feltenni, egyszer, nem sok hülye kérdést sokszor, sokféleképpen, mert akkor nem tudjuk, melyikre kell válaszolni és hányszor. *(Lajoskának)* Meddig szükséges még itt ücsörögni, Lajoska?

LAJOSKA *(elszántan)* Amíg az ellenség megérti, hogy ez a körhinta a mienk. *Nimródka és Bandika egymásra néz. Csend.*

NIMRÓDKA Milyen ellenség, Lajoska?

LAJOSKA *(fejével int)* Azok ott.

NIMRÓDKA Kik?

LAJOSKA Azok.

BANDIKA Azok ott a mászkálón?

LAJOSKA Aha.

NIMRÓDKA *(odamutat)* Ott azok?

LAJOSKA Ne mutogass, Nimródka! Még azt találják hinni, hogy róluk beszélünk.

NIMRÓDKA Nem róluk beszélünk?

LAJOSKA De. Róluk bizony. Azokról a rohadt szarevőkről.

NIMRÓDKA Da ha róluk beszélünk, akkor hogyhogy nem szabad azt találniuk hinni, hogy... Lajoska, te azt mondtad, hogy szarevők?

LAJOSKA M-hm.

NIMRÓDKA De azt nem szabad mondani.

LAJOSKA Mit?

NIMRÓDKA Hogy szarevők.

LAJOSKA Hogy mit nem szabad?

NIMRÓDKA Azt, hogy szarevők.

BANDIKA Ne beszélj már ilyen csúnyán, Nimródka, mert elhányom magam!

NIMRÓDKA Nem én beszélek csúnyán.

BANDIKA De te beszélsz.

NIMRÓDKA De nem én.

BANDIKA Akkor mit mondtál az előbb? Na?

NIMRÓDKA Azt, hogy sz... Azt nem is én mondtam az előbb, hanem Lajoska.

BANDIKA Lajoska mondta az előbb, amit te mondtál az előbb? Lajoska nem mondhatja, amit te mondasz, Nimródka, mert te vagy az, aki te mondasz, amit mondasz, nem Lajoska vagy más, hanem te.

NIMRÓDKA De akkor is ő mondta, amit mondtam.

LAJOSKA Elég legyen!

Elhallgatnak. Mindhárman a mászkálón játszókat bámulják.

NIMRÓDKA Akkor ők az ellenségeink, Lajoska? Azok ott?

LAJOSKA Aha.

Csend.

NIMRÓDKA A lány is?

LAJOSKA A lány főleg.

Csend.

BANDIKA A fiúk is?

LAJOSKA A fiúk még főlegebb.

Csend.

NIMRÓDKA De miért ellenségeink ők, Lajoska?

LAJOSKA Mert tönkre akarják tenni a játszóterünket. Át akarják venni a hatalmat. Mindent ellenőrizni akarnak.

BANDIKA Mindent?

LAJOSKA Mindent.

BANDIKA Nem is tudtam, hogy ez itt a mi játszóterünk, Lajoska.

LAJOSKA Bizony, hogy a mienk. A mienk volt és a mienk lesz. Mindörökké. Esküdjetek!

BANDIKA Esküszünk!

NIMRÓDKA Most megint mire esküszünk, amiből nem értek egy kukkot se soha?

BANDIKA Nem tudnál egyszer az életben úgy esküdni, hogy nem értesz egy kukkot se, és mégis esküdsz? Én is nem értek egy kukkot se általában, de mégis tudok úgy esküdni, hogy nem jár folyton a szám, hogy mit értek és mit nem értek. Neked miért nem tud legalább egyszer nem járni a szád? Főleg ilyenkor, amikor ennyire egyszerű kérdésekről van szó játszótér-biztonsági szempontból.

NIMRÓDKA Jól van, esküszök. Most az egyszer. Ha annyira akarjátok. Nem kérdezek semmit. Ezúttal.

LAJOSKA Nem mi akarjuk, hogy esküdjél, Nimródka. Neked kell érezni belül a lángot. Hát nem buzog a véred, amikor gyönyörű játszóterünkre gondolsz? A zöldellő fűre...

NIMRÓDKA Nem zöld.

LAJOSKA De zöld.

NIMRÓDKA De nem zöld.

LAJOSKA Jó, most nem zöld, mert kurva hideg van, mert ősz van, de más-
kor zöld. És ha nem zöld, akkor is zöldnek kell látnod, mert szereted
ezt a füvet, és neked zöld ez a fű, és érte dobog a szíved, világos?

NIMRÓDKA Aha.

LAJOSKA Szóval a zöldellő füre... a színes hintákra... az aranyló homokra...

BANDIKA Milyen homokra?

LAJOSKA Ne vágjatok folyton közbe! Arra a homokra ott a homokozóban.

BANDIKA De az szürke. Nem aranyló.

LAJOSKA De aranyló. Nagyon szépen aranylik, mikor rásüt a Nap.

BANDIKA Most nem süt rá.

LAJOSKA Most éppen nem süt, de máskor süt, és akkor aranylik, mert mar-
hára nem látszik semmi a nagy napsütésben, amikor pislogsz, csak a vi-
lágító sárga szín, na, az az aranylás. Világos?

BANDIKA Aha.

LAJOSKA Atyáink hozták a homokot abba a homokozóba, hogy nektek le-
gyen hol játszánatok. Görnyedve cipelték a homokos zsákokat. Atyá-
ink teljesen homokosok lettek értetek. Értitek? Ezt a játszóteret atyáink
építették!

BANDIKA Az én apám autószerelő.

LAJOSKA Mi?

BANDIKA Autószerelő. Nem ért a játszótérépítéshez. Autók szétszerelésé-
hez meg összeszereléséhez, ahhoz ért. Meg összeragasztja, ha letörik a
tükör, meg a kicsi piros játékkotrógépemről a markolókanál, meg ilyes-
mi. Játszóterekről nem törik le a tükör vagy a markolókanál.

LAJOSKA Nem az a lényeg, mi törik le a játszóterekről.

NIMRÓDKA Az én apukám se szokott játszótereket építeni. Ő a tisztaság-
ra vigyáz.

LAJOSKA Az a lényeg, hogy ez a hely a mienk. Mindig is a mienk volt, és
mindig is a mienk lesz, és az ellenségnek semmi köze nincsen hozzá.
Lehet, hogy kitértek minket a homokozóból, és elfoglalták a mászká-
lónkat is, de a körhintánkat nem adjuk!

BANDIKA A homokozóból nem tért ki, csak sok ott a kutyaszar, és nem
tudunk ott játszani, mert sose lehet tudni, hogy melyik a kicsi fekete
versenyautó, és melyik a versenyautó alakú nem versenyautó, amit nem
jó megfogni.

NIMRÓDKA Kár, hogy nem tudunk már ott játszani. Szeretem a homokozót.

LAJOSKA Mindenki szereti a homokozót. De most ide jutottunk. Látjátok? A körhintánkat viszont nem adjuk!

Csend.

NIMRÓDKA De Lajoska, ha el akarják venni a körhintánkat azok ott a mászkálón, akkor miért tojják le, hogy itt ülünk a körhintán?

LAJOSKA Nem tojják le. Kell nekik a körhinta.

NIMRÓDKA De letojják.

LAJOSKA De nem tojják le.

BANDIKA Nekem is picikét úgy tűnik, innen nézve, hogy mintha eléggé letojnák.

LAJOSKA Nem tojják le, ha mondom!

BANDIKA Jól van, ha te mondd, hogy nem tojják le, akkor elhiszem, hogy meg se fordult a fejükben, hogy letojják ezt a körhintát. Vagy lehet, hogy megfordult, de csak úgy futólag, és aztán inkább úgy döntöttek, hogy mégsem tojják le, vagy el is felejtették az egészet, igen.

NIMRÓDKA De ha nem tojják le, akkor miért nem jönnek ide elvenni tőlünk? Miért csak ücsörögnek ott meg mászkálnak, illetve most egyikük éppen túrja az orrát? Miért nem jön ide inkább körhintát elvenni? Vagy legalább idenézhetne, és fenyegetően túrná felénk az orrát, és akkor abból tudnánk, hogy ő egy nagyon veszélyes óvodás, és készül elvenni a körhintánkat?

LAJOSKA Sok a duma, Nimródka.

BANDIKA Igen, Nimródka, megint kérdezed a sok fárasztó kérdéseidet egyszerűen, ahelyett, hogy egyszer kérdeznél egyetlen fárasztó kérdést nem annyira fárasztó módon. *(Lajoskának)* Miért nem jönnek ide elvenni a körhintánkat?

LAJOSKA Majd jönnek. Addig itt ülünk, és védjük.

Csend. Ülnek, védik a körhintát.

NIMRÓDKA Nem jönnek. Ide se néznek.

LAJOSKA De idenéznek. *(Nagyon hangosan köhint)* Hkkkkhmmm-hkkkk-hmmm!!! Látjátok? Idenéztek.

BANDIKA Én láttam! Tényleg idenéztek.

NIMRÓDKA Most megint nem néznek ide.

BANDIKA A lány mintha idesandított volna egy kicsikét, csak nem látszott a hajától.

NIMRÓDKA Szerintem meg letojják a körhintát.

LAJOSKA Nem tojják le.

NIMRÓDKA Ha az ő helyükben lennék, és mászkálnék meg túrnám az orrom, akkor én is letojnam ezt a körhintát.

LAJOSKA Hogy mi?!

NIMRÓDKA Igen. Baromi kényelmetlen ez a körhinta, szúrja a fenekemet meg minden.

LAJOSKA Nem kényelmetlen egyáltalán. Sokszor jönnek más óvodákból megcsodálni és vizsgálódni, hogy vajon mitől annyira kényelmes ez a mi körhintánk, hogy sokkal kényelmesebb, mint más óvodák körhintái.

BANDIKA Azért egy kicsit nekem is szúrja a fenekemet.

NIMRÓDKA Aha. Meg... meg nem is forog!

LAJOSKA Mit mondtál?!

NIMRÓDKA Nem forog.

LAJOSKA Ezt nem mondhatod!

NIMRÓDKA Ha egyszer nem forog.

BANDIKA Mi nem forog?

NIMRÓDKA A körhinta. Nem forog a körhinta. Milyen körhinta az, amelyik nem is forog?

BANDIKA Hülye körhinta.

NIMRÓDKA Pontosan. Legalább forogna, akkor nem bánám annyira, hogy kényelmetlen, meg szúrja a fenekemet meg minden, de nem forog.

LAJOSKA De forog.

NIMRÓDKA Nem forog.

LAJOSKA Forog!

NIMRÓDKA Szerintem először meg kéne javítani, hogy forogjon, és utána hősködni, hogy ez a mi körhintánk, és utána ülni itt fázva, meg bámulni a mászkálósokat, meg mondogatni, hogy megvédjük a mi körhintánkat, utána, nem előtte.

BANDIKA Te Lajoska, nekem igazság szerint, tulajdonképpen, ha tényleg nem forog, valójában igazából nincs olyan nagy kedvem védeni egy olyan körhintát, ami nem is forog, voltaképpen. Mi lenne, ha más játékot keresnénk?

NIMRÓDKA Igen.

LAJOSKA Nem! Mindenki itt marad és véd!

BANDIKA Meggyőztél.

Ülnek elszántan, védik a körhintát. Fúj a szél.

NIMRÓDKA Azért nem próbáljuk mégis megjavítani?

LAJOSKA Nem kell megjavítani semmit! Minden úgy van jól, ahogy van! Ez a legjobban forgó körhinta az összes körhinták közül! Tudjátok,

hányszor jöttek más óvodákból megcsodálni és vizsgáldni, hogy vajon mitől forog ennyire jól, hogy sokkal jobban forog, mint az összes környező óvoda körhintája? Mi teljesítünk legjobban forgás szempontjából az összes óvodák közül!

BANDIKA Hányszor jöttek, Lajoska?

LAJOSKA Nagyon sokszor. Mindig jönnek csodálkozni.

NIMRÓDKA Akkor forgasd meg, ha annyira jól forog! Tessék, fogd és forgasd! Lássuk azt a forgást!

LAJOSKA Most nincs hozzá kedvem. Nem is kell itt bemutatót rendezni. Csak rá kell nézni a körhintára, és látszik, mennyire jól forog.

BANDIKA Biztos, hogy forog, Lajoska?

LAJOSKA Biztos, Bandika.

BANDIKA Akkor megforgatom.

LAJOSKA Ne!!!

Már késő. Bandika nekifeszül, próbálja forgatni, nyög, a körhinta viszont alig mozdul néhány centimétert. Bandika lihegve abbahagyja.

NIMRÓDKA (*Lajoskának*) Ez neked forgás?

LAJOSKA Látnátok, más óvodák körhintái mennyire forognak! Akkor nem járna a szátok, ha látnátok a többit. Így persze könnyű vádaskodni. Máskülönben tudjátok, miért nem forog annyira tökéletesen a mi körhintánk?

NIMRÓDKA Ez nem tökéletesen nem forog, Lajoska, hanem ennél egy hegy is jobban forog, Lajoska, egy egész hegyrendszer, Lajoska, ehhez képest a Himalája egy bűgőcsiga.

LAJOSKA Elismerem, hogy akad rajta némi javítanivaló, de hát hol nem akad? Ha tudnátok, mások körhintáival mekkora problémák vannak!

BANDIKA (*visszaül*) Mekkorák, Lajoska?

LAJOSKA Nagyon nagyok, Bandika. Tőlünk akar tanulni mindenki. Arra kíváncsiak, hogy lehet, hogy ennyire meg tudjuk mozdítani a körhintánkat, mikor ők nemhogy nem tudják megmozdítani a körhintájukat, hanem... hanem... ellentétes irányba forognak!

NIMRÓDKA Aha. Hát az nem semmi. De ez a mi körhintánk akkor se forog.

BANDIKA Minek kell örökké kötekedni meg kritizálni, Nimródka? Hallod, hogy a többiek meg ellentétes irányba forognak. Szeretnél te ellentétes irányba forogni?

NIMRÓDKA Mivel ellentétes irányba, Bandika?

BANDIKA Hát... a forgással ellentétes irányba.

NIMRÓDKA Nem tudom. Én ezzel a körhintával szeretnék forogni. De lehet? Nem lehet.

LAJOSKA Jó, jó, elismerem, nincs akkora lendülete ennek a körhintának, és nem is mozog épp annyira, mint a leggazdagabb óvodák körhintái, de nekik van sok pénzük és sok segítségük, mi viszont egyedül vagyunk, és senki nem törődik velünk, csak magunkra számíthatunk, mert mindenki ártani akar nekünk.

BANDIKA Mindenki, Lajoska?

LAJOSKA Még szép! És elárulok nektek egy titkot.

BANDIKA Egy igazi titkot?

LAJOSKA Igen, egy igazi titkot. Ezt senkitől nem fogjátok hallani, mert senki nem meri elmondani, mert félnek az igazság kimondásától, mert ha kimondják az igazságot, abból verés lesz. Nagy verés.

NIMRÓDKA Mondjad azt az igazságot, Lajoska.

LAJOSKA Mondom. Tudjátok, miért nem forog a mi körhintánk?

NIMRÓDKA Azt mondod, nem forog?

LAJOSKA Azt.

NIMRÓDKA Miből vontad le ezt a következtetést, Lajoska?

LAJOSKA Most nem ez a lényeg, hanem az igazság: azok miatt, ott. Őmiattuk nem forog a körhintánk.

BANDIKA Kik miatt?

LAJOSKA Azok miatt ott a mászkálón.

BANDIKA *(megdöbbenve)* Tényleg?

LAJOSKA Igen. Ők tették tönkre a mi drága körhintánkat, amit atyáink építettek. Idejöttek, és tönkretették.

NIMRÓDKA De hát mikor tették volna tönkre? Én nem láttam semmit se. Ti láttátok? Mikor?

LAJOSKA Éppen ez az! Észre se veszed, beférkőznek mindenhova, és már ripsz-ropsz, tönkre is tettek mindent. Mielőtt idejöttünk volna, szándékkal eltörték, hogy ne forogjon a körhinta. Ilyen álnok kígyó az összes. Nekik köszönhetjük, hogy nem forog. Meg hogy nem zöld a fű, meg hogy tele van a homokozó kutyaszarral.

BANDIKA Az aranyló homokozó?

LAJOSKA Igen.

NIMRÓDKA Sajnálom azt a homokozót. Biztos, hogy ők voltak, akik tele-szarták kutyaszarral azt a homokozót? Azok ott a mászkálón? Mikor?

BANDIKA Egy kérdést, Nimródka!

NIMRÓDKA Biztos, hogy?

LAJOSKA Biztos. Mindenbe beleszarnak. Más óvodákból rég kiutálták őket, csak mi vagyunk annyira gyávák, hogy engedjük őket rajtunk élőszködni. Pedig láthatjátok ti is: nem olyanok, mint mi.

NIMRÓDKA Hogyhogya nem olyanok? Ők is óvodások.

LAJOSKA Másak. Nem látjátok?

BANDIKA Én azt hiszem, egy kicsikét mintha látnám. Más a ruhájuk, igaz?

LAJOSKA Mindenük más. Látszatra olyanok, mint mi, épp ezért veszélyesek. Ők a belső ellenség, nem értitek?

BANDIKA Nem, de teljesen igazad van.

LAJOSKA Meddig tűrjük még, hogy az ilyenek eltörjék és forgathatatlaná tegyék a körhintáinkat? Meddig tűrjük, hogy sértegensenek, hogy teleszarják aranyló homokozóinkat kutyaszarral?

BANDIKA Szerintem ezt így azért mégsem tűrhetjük sokáig, azt hiszem.

LAJOSKA Úgy van! Nem tűrhetjük. Nimródka, azt mondtad, szereted azt a homokozót.

NIMRÓDKA Szeretem.

LAJOSKA Akarsz újra játszani benne?

NIMRÓDKA Persze.

LAJOSKA Akkor itt az idő, hogy tegyél is valamit érte. Ki kell söpörni az ilyen férgeket innen!

BANDIKA Szerintem is!

NIMRÓDKA Na de ez így nem túl szép dolog...

LAJOSKA Akarod vagy nem akarod azt a szaros homokozót nemszarosan?

NIMRÓDKA Akarni akarom.

BANDIKA Akkor mutasd meg te is azoknak, akik tönkretették a homokozót!

NIMRÓDKA Azoknak? Mit mutassak meg?

BANDIKA Mit, mit, a fütyidet.

LAJOSKA Azt mutasd meg, hogy ilyet velünk nem lehet tenni. Ha van bened egy csepp büszkeség, velünk tartasz. Közölni kell velük, hogy tünjenek innen egy másik óvodába. Ne rontsák itt a levegőt, és ne élőszködjenek rajtunk.

NIMRÓDKA Én ezt nem tudom... én ilyesmit nem...

LAJOSKA Nem akarsz többé a játszótársunk lenni?

NIMRÓDKA Akarok, de... nekem nem ártottak azok a mászkálósok, semmit se ártottak, semmit.

LAJOSKA Hogyhogya semmit?! Ezerszer elmagyaráztam, hogy...

BANDIKA *(közbevág)* Vigyázzatok, jönnek!

LAJOSKA Mi?

BANDIKA Felénk tart a mászkálós lány!

A három fiú ledermed.

LAJOSKA Csak semmi pánik. Ha ideér, szép nyugodtan megkérdezzük, mit akar, aztán ha elárulja, hogy a körhintánkra fáj a foguk, rájuk vetjük magunkat, és jól megverjük őket.

Timike odasétál, és megáll a körhintások előtt.

TIMIKE Sziasztok!

LAJOSKA Aha.

BANDIKA Hm.

TIMIKE Láttuk, hogy figyelgettek bennünket.

LAJOSKA Kik? Mi? Soha.

TIMIKE Azt szeretném kérdezni...

BANDIKA Mit akartok tőlünk?!

TIMIKE Meg akarjuk kérdezni, hogy nincs-e kedvetek játszani velünk.

NIMRÓDKA Tessék?

TIMIKE Ott a mászkálón. Nincs kedvetek?

LAJOSKA A mászkálón?

TIMIKE Igen.

BANDIKA Nincs! Ugye nincs, Nimródka?

NIMRÓDKA Hát, nem sok.

BANDIKA Jó nekünk itt, ezen a körhintán.

NIMRÓDKA Remekül forog, meg minden.

TIMIKE Biztos?

BANDIKA Aha.

LAJOSKA *(a körhintásokhoz)* Ugyan már, srácok, mit árthat egy kis mászkálás?

BANDIKA Mi? Te mászkálni akarsz a mászkálón, Lajoska?

LAJOSKA Miért, Bandika, szerinted mit szoktak csinálni egy mászkálón, ugróköteleznek?

NIMRÓDKA De nem arról volt szó, hogy...? Mi most nem inkább a körhintát...?

TIMIKE Akkor jöttök?

LAJOSKA Naná! *(Timikének)* Nagyon szép vagy. Tudod?

TIMIKE Hihihí.

LAJOSKA Téged néztelek egész nap.

TIMIKE Láttam ám!

BANDIKA Mi ütött beléd, Lajoska?

NIMRÓDKA Akkor nem védjük meg a körhintánkat? Miért? Mikor védjük meg? Vagy akkor most nem kell tovább fagyoskodni itt?

TIMIKE *(Lajoskához)* Mindig ilyen sok kérdést kérdez?

LAJOSKA Aha, egyfolytában. *(Timikéhez)* Akkor megyünk?

TIMIKE Menjünk. Gyertek mind! Aki utoljára ér a mászkálóhoz, az hernyó! *(Elszalad)*

Mind megindulnak a mászkáló felé, kiszaladnak, kivéve Nimródát, aki zavartan álldogál. Érkezik Magor, komoly, nyakkendős apuka.

MAGOR Szervusz, fiam!

NIMRÓDKA Végre itt vagy!

MAGOR Mondom, szervusz, fiam!

NIMRÓDKA Szervusz, apa.

MAGOR *(gyanakvóan tekint a mászkáló felé)* Mit csináltál itt ezekkel?

NIMRÓDKA Vártalak, hogy hazavigyél.

MAGOR De mit csináltál azokkal a fiúkkal?

NIMRÓDKA Melyik fiúkkal, apa? Az összesel mit csináltam, vagy csak azal a kettővel mit csináltam, akikkel itt üldögéltünk a körhintán?

MAGOR Megint ez a sok hülye kérdésed, fiam! Ne beszélj mellé! Mit mondtam neked? He? Mit mondtam neked arról a bűdös cigányról?

NIMRÓDKA Lajoskáról?

MAGOR Róla, meg a zsidó cimborájáról.

NIMRÓDKA Bandikáról?

MAGOR Igen. Mit mondtam neked?

NIMRÓDKA De nem is barátkoztam velük, csak védtük a körhintát.

MAGOR Tolvaj, bűdös senkiháziak. Nem látod, hogy ők nem olyanok, mint te?

NIMRÓDKA Más a ruhájuk?

MAGOR Mindenük más! Nem látod, hogy a színük is más, meg a pofájuk? A szívükről nem is beszélve. Rosszat akarnak ők a mi fajtánknak, fiam. Ezt tanuld meg! Az ő fajtájuk rosszat akar a mi fajtánknak. Világos?

NIMRÓDKA Világos.

MAGOR Tudod, mibe kerülhet nekem, ha kiderül, hogy bűdös cigányokkal meg koszos zsidókkal játszol?

NIMRÓDKA Nem.

MAGOR Hogy röpülök a frakcióból, vége a parlamenti állásnak. És tudod, mit jelent ez?

NIMRÓDKA Nem.

MAGOR Nagy bajt jelent, fiam, nagyon nagy bajt. A tisztaságot meg kell őrizni, különben baj lesz.

NIMRÓDKA (*megszéppelve*) De én csak a körhintát védtem, nehogy elvegyék az idegenek.

MAGOR Az idegenek, mi?

NIMRÓDKA Aha. Mert ez a mi körhintánk. Vagy nem?

Csend.

MAGOR Úgy van, fiam, ez a mi körhintánk.

NIMRÓDKA Atyáink építették.

MAGOR Bizony, hogy ők. Az egész gyönyörű játszóteret ők építették.

NIMRÓDKA Az aranyló homokozóval.

MAGOR Jól beszélsz, fiam! Így kell megtanulni a dolgoknak a helyét. Ez a körhinta a miénk, és nem veheti el senki tőlünk. Ki nem veheti el a körhintánkat, fiam?

NIMRÓDKA Senki nem veheti el!

MAGOR Úgy van! Megvédjük?

NIMRÓDKA Megvédjük!

MAGOR (*leül a körhintára, maga mellé ülteti Nimródát*) Bizony, hogy megvédjük. Az kurvaélet, hogy megvédjük.

Ülnek, védik a körhintát. Fúj a szél.

Vége